

[Første næstformand.]

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af byggelov. (Om vejforhold)

5) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af offentlige og koncessionerede virksomheders medlemskab af private interesseorganisationer [af Henning Philipsen m. fl.].

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste første næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.19.

50. møde.

Tirsdag den 8. februar kl. 13.30.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Det er meddelt mig, at *Jørgen Peder Hansen* ønsker at udtræde af lønningsudvalget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Jørgen Peder Hansen* har vedkommende gruppe udpeget *Johan Nielsen*, som herefter er valgt.

Medlem af folketinget *Nathalie Lind* har meddelt mig, at hun ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren drage omsorg for, at § 2, nr. 16, i finansministeriets bekendtgørelse af 30. september 1971 om lov om særlig indkomst m. v. ændres således, at

en kvinde, der får f. eks. *Tagea Brandts* legat, der ydes til danske kvinder for særlig fremragende indsats, fremtidig selv beskattes af legatet?“

Medlem af folketinget *Lis Møller* har meddelt mig, at hun ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er det rigtigt, at åndssvageforsorgens budget er nedskåret med 32 mill. kr. som oplyst af bestyrelsen på et møde den 2. d. m. i Centerkreds I?“

Medlem af folketinget *Lis Møller* har meddelt mig, at hun ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvornår tager ministeren initiativ til at realisere de bestemmelser i lov nr. 192 om forsorgen for åndssvage m. m. af 1959, der bl. a. giver alle åndssvage ret til undervisning?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets spørgetid i morgen.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om mindstepriser for fisk.

(Lovforslaget (nr. 89) findes i tillæg A. sp. 1533, fremsættelsen i tidenden sp. 2195).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om udførsel af fisk og fiskevarer.

(Lovforslaget (nr. 90) findes i tillæg A. sp. 1535, fremsættelsen i tidenden sp. 2195).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: Med de to lovforslag er der tale om en lovgivning, der må ses i forbindelse med Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Der er således tale om en eventuel følgelovgivning. Først vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger vedrørende lovforslaget om mindstepriser for fisk. Ifølge de oplysninger, der indeholdes i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, vil

[Risgaard Knudsen.]

den danske mindsteprisordning for fisk blive overflødiggjort ved dansk indtræden i fællesmarkedet, og jeg går ud fra, at det er forklaringen på, at det er meget sparsomme oplysninger, der indeholdes i bemærkningerne til lovforslaget. Vi må så håbe, at rådsforordningen, der henvises til i bemærkningerne, har fået en sådan udformning, at der ikke er grund til tvivl med hensyn til, hvorledes bestemmelserne vil blive efterlevet i praksis. Under alle omstændigheder vil jeg dog alligevel mene, at det bliver nødvendigt med et udvalgsarbejde, og jeg håber, at udvalgsarbejdet kan føre til, at der kommer flere relevante oplysninger på bordet, for så vidt angår de bestemmelser, der vil blive sat i kraft, såfremt den nugældende ordning bliver ophævet.

På baggrund af loven er der oprettet puljer, hvortil fiskerne har indbetalt og stadig indbetaler nærmere fastsatte afgifter. Jeg vil sådan set sætte pris på, såfremt ministeren allerede i dag vil give besked om, hvad man har tænkt sig med disse puljer, såfremt loven om mindstepriser for fisk bliver ophævet. Der er nemlig her tale om fiskernes egne penge, lad det være understreget meget stærkt; der kan i hvert fald herom ingen tvivl være. En ophævelse af loven som nu foreslået må vel også indebære, at de pågældende puljer skal ophæves, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge, hvilke tanker man har gjort sig med de midler, der i dag er placeret i disse puljer. Jeg går ud fra, at dette spørgsmål allerede har været overvejet nærmere og for længst er gennemdrøftet med fiskeriets organisationer. Baggrunden for dette spørgsmål er også, at der i lovens § 6, stk. 4, jo udtrykkeligt siges, at ved ophævelse af puljerne skal fiskeriministeren godkende den påtænkte anvendelse.

For så vidt angår selve markedsreguleringen i fællesmarkedet, har jeg forstået det således, at markedsplanlægningen skal være overladt til fiskerne selv gennem de såkaldte producentorganisationer. Endvidere forstår jeg, at det ifølge rådsforordningen af 26. januar 1971 skal være overladt de enkelte medlemslande at anerkende producentorganisationerne. Jeg kunne derfor godt tænke mig at høre noget om, hvad der egentlig kræves for at blive anerkendt som producentorganisation.

Med det forbehold, der allerede er taget af ministeren, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget, men jeg må dog anmode om, at der bliver lejlighed til et udvalgsarbejde, idet det vil være ønskeligt at få nærmere kendskab til den ordning, som skal afløse den nuværende mindsteprisordning, hvis vi tilslutter os fællesskaberne.

Dernæst et par bemærkninger vedrørende forslaget til lov om ophævelse af lov om udførsel af fisk og fiskevarer. Jeg har her hæftet mig ved, at ministeren i den skriftlige fremsættelse tilkendegiver, at mindsteprisordninger, der er sat i kraft ifølge den gældende lov, ikke fuldt ud vil blive overflødiggjort af de bestemmelser, der vil blive gældende med dansk indtræden i fællesmarkedet. Andet indtryk kan man vist ikke få. Det siges nemlig i den skriftlige fremsættelse, at mindsteprisordninger af den pågældende art „stort set“ vil blive overflødig ved en dansk indtræden i fællesmarkedet. Jeg vil derfor sætte pris på, såfremt ministeren her i dag nærmere vil uddybe, hvad der menes med bemærkningen „stort set“. Er ordene „stort set“ i denne sammenhæng udtryk for en ikke uvæsentlig realitet? Er det de såkaldte tredjelande, der tænkes på? Det må være nærliggende at stille dette spørgsmål.

I øvrigt skulle der vel ikke være noget til hinder for, at loven kan opretholdes i forhold til tredjelande, så længe medlemmerne af fællesmarkedet endnu ikke har samordnet deres handelsforbindelser på en sådan måde, at en fælles handelspolitik er blevet etableret. Jeg tror i hvert fald, det vil være en klog politik at overveje dette spørgsmål nærmere i et udvalgsarbejde.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne føje til, at med det forbehold, der også hvad dette lovforslag angår er taget af ministeren, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget, men efter omstændighederne vil jeg dog mene, at der også her kan være behov for et udvalgsarbejde.

Henning Andersen: Lovforslagene går på ophævelse af de bestemmelser, der er indeholdt i lov om mindstepriser for fisk og lov om udførsel af fisk og fiskevarer, ved indtræden i EF.

Begge love har fungeret som en art beskyttelse mod for lave priser både til udlan-

[Henning Andersen.]

det og på hjemmemarkedet. På hjemmemarkedet var man sikret imod midlertidige ekstraordinære prisfald, samtidig med at loven skabte mulighed for en godtgørelse til fiskerne, der ikke kunne få fisken afsat til de fastsatte mindstepriser. En tilsvarende ordning har man i dag i fællesmarkedet, hvorfor vi ved eventuel indtræden vil komme ind under denne ordning.

Med hensyn til lov om udførsel af fisk og fiskevarer gælder for så vidt det samme, at denne lov vil blive overflødiggjort, og den er ligeledes i strid med principperne i såvel handels- som fiskeripolitikken i EF. I ministerens skriftlige fremsættelse nævnes dog, at mindsteprisordninger af den pågældende art „stort set“ vil blive overflødig, og ligesom den foregående taler faldt jeg over udtrykket „stort set“. Hvorledes skal det forstås? Er det her tredjelandene, man tænker på? Det vil jeg også gerne bede ministeren svare på her i dag. Jeg ønsker også, at vi får en udvalgsbehandling.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale begge lovforslag til en velvillig behandling.

Kofoed: Ved behandlingen af disse to lovforslag, som er konsekvenslove af vor tilslutning til fællesmarkedet, kan jeg på forhånd tilsige venstres velvillige behandling af forslagene i et udvalg.

Jeg husker dengang, vi i sin tid vedtog mindsteprisordningen for fisk. Vi var jo principielt enige om disse forslags gennemførelse, undtagen om enkelte detaljer, og i kraft af den socialdemokratiske ordfører hr. Risgaard Knudsens indsats havde vi et meget interessant udvalgsarbejde. Vi fik vel også lavet en udmærket lov, og dengang hed det sig jo også, at den lov, vi vedtog, skulle være i overensstemmelse med EF's kommende regler.

Nu kan jeg sige så meget, at der råder en vis usikkerhed med hensyn til, hvordan fiskerireglerne skal være i fællesmarkedet, og jeg giver for så vidt også hr. Risgaard Knudsen ret i, at der er en vis usikkerhed med hensyn til de såkaldte producentorganisationer, som vi vel for øvrigt ikke har nogen af i Danmark for øjeblikket. Hvis man er medlem af en producentorganisation i Danmark, giver det så normalt også med-

lemsret til en producentorganisation i Tyskland? Jeg tænker f. eks. på, hvis man er medlem af en producentorganisation inden for sild, om det automatisk vil give medlemsret til en tilsvarende producentorganisation i Tyskland. Men der er flere ting, som jeg synes egner sig udmærket til en udvalgsbehandling, fordi der er en vis usikkerhed her, som vi gerne skulle have en klaring på af hensyn til fiskerne.

Hr. Risgaard Knudsen spurgte, hvad man skal gøre ved puljerne, som nu er oparbejdet som følge af mindsteprisordningen. Jeg kan ikke nære mig for at sige, at i § 6, stk. 4, står der efter min mening ret klart, hvad man skal gøre med puljerne. Der står:

„Ophæves puljerne, skal midlerne i disse anvendes til fremme af fiskeriets rationalisering og effektivitet, til fiskernes uddannelse eller til foranstaltninger, der tjener til fremme af afsætningen af fisk.

Jeg synes for så vidt, det står ret klart, hvordan fiskeriministerens skal forholde sig i den sag, så jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Risgaard Knudsen stiller sig så spørgende.

Det er muligt, at der kan forhandles om detaljerne, men det er i alt fald klart, at pengene tilhører fiskerne og ikke staten eller ministeriet.

Med forbehold for den usikkerhed, der hersker om fællesmarkedets fiskeriregler, kan jeg tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg.

Med hensyn til det næste lovforslag, om ophævelse af loven om udførsel af fisk, gælder det samme. Her gælder det måske endnu mere klart, at det er en lov, der ikke kan være gældende, når vi tiltræder fællesskabet. Jeg har ingen særlige bemærkninger, men også dér gælder det, at visse tekniske detaljer egner sig udmærket til udvalgsbehandling. Jeg vil tilsige venstres velvillige tilslutning til dette lovforslag og til, at det går i udvalg.

Erik Hansen: Jeg skal på det radikale venstres vegne om de to foreliggende lovforslag sige, at vi har sådan set ingen bemærkninger at gøre til dem. Vi har haft en lovgivning, som skulle virke i en periode, og nu er den periode ved at være forbi; derfor må der også ske en ændring her.

Om lovforslaget vedrørende mindstepriser er der det at sige, at kommer vi i fællesmar-

[Erik Hansen.]

kedet, så vil der dér gælde en basisordning, der i forbindelse med en fælles markedsorganisation for fisk vil indeholde stort set de samme løsninger på problemerne, som vi i øjeblikket kender.

Man har været inde på spørgsmålet: hvad gør man nu med den pulje, som er dannet på basis af loven om mindstepriser for fisk? Jeg husker også, at da vi fik denne lovgivning igennem her i tinget, tog det et uge-langt, ja, jeg tror næsten månedlangt udvalgsarbejde, inden man fik den pudset af i de mindste detaljer, og jeg erindrer også tydeligt som venstres ordfører hr. Køfoed, at man har fundet en løsning på, hvad man skal gøre ved den pulje, som bliver tilbage.

Men nu da spørgsmålet om puljens anvendelse er blevet rejst, vil jeg da også gerne give mit bidrag til, at vi kan få kastet så meget lys over problemet i dag som muligt, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede fiskeriminister: hvor mange penge er der i øvrigt i den pulje i dag? Hvis der ingen penge er, så er problemet ligesom lettere at løse, end hvis der er forholdsvis mange penge.

Det er naturligvis et vigtigt spørgsmål, hvad man skal bruge disse midler til, hvis de altså er der. Jeg har læst i dagspressen på det sidste, at den tidligere fiskeriminister hr. Risgaard Knudsen har udkastet den tanke, at man nok burde gøre noget for fiskerierhvervet i retning af at søge at få destrueret de ældste fiskerkuttere. Derfor vil jeg da, nu man drøfter denne sag, gerne spørge fiskeriministeren, om fiskeriministeren har haft i tankerne at bruge midler fra denne fond til netop det formål at få destrueret gamle fiskerkuttere. Jeg vil også i denne forbindelse spørge fiskeriministeren: er det sådan, at denne tanke, som jo ikke kan være den nuværende fiskeriminister ukendt, er drøftet med eller luftet over for fiskeriets organisationer? På baggrund af den megen omtale, dette problem har fået i dagspressen — megen sagkyndighed er lagt for dagen i det spørgsmål — vil det næsten være at forvente, at ministeren har nogle afgørende bemærkninger til disse tanker her.

Må jeg sige om det sidste af de to lovforslag, vedrørende den såkaldte regulering af eksporten, at det ligger jo i sagens natur, at ved en ændret markedsopdeling må grunden skride væk under denne lovgivning.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på det radikale venstres vegne anbefale de to lovforslag.

Vivike: Det er jo lovforslag, der angår det danske fiskeri, og det er alvorlige lovforslag, for så vidt som indtræden i fællesmarkedet er en alvorlig sag for dansk fiskeri.

Vi har det jo sådan, at det er kun danske fiskere, der må fiske inden for vore territorialgrænser, og kun danske fiskere, der må lande deres fisk i danske havne. At vi så har nogle undtagelsesbestemmelser for vore gode venner svenskerne, hvorefter de også kan få lov til det, er en anden sag. Det er for mig et spørgsmål, om denne velvilje over for svenskerne kan opretholdes, hvis den ulykke skulle overgå nationen, at vi kommer ind i fællesmarkedet. Jeg tvivler på, at denne ordning kan fortsætte, jeg ved det ikke præcis, ligesom der i øvrigt i forbindelse med fællesmarkedstilslutningen er så meget, man ikke ved, også når det gælder de to love, der her er foreslået ophævet, loven om udførsel af fisk og loven om mindstepriser på fisk.

Jeg kan tilslutte mig det spørgsmål, som hr. Risgaard Knudsen rettede til fiskeriministeren: hvad betyder ordene „stort set“ i fremsættelsen? Det er jo to flydende ord, og der er så meget, der er flydende inden for fællesmarkedet og også inden for fællesmarkedets fiskeripolitik, som i nogen grad er uklare.

Vi har loven om mindstepriser for fisk, og det er en god lov. Vi kender vist alle til, tror jeg, at fiskere kan få nogle gode fangster og sejle glade hjem til havnen, men så opdager de, at det er der andre der også har fået, og så får de næsten ingen penge for deres fisk. Her virker denne lov om mindstepriser således, at f. eks. 1 kg rødspætter ikke må sælges under 1 krone 10 øre — det var prisen i begyndelsen, jeg husker ikke, om den er hævet lidt, det gør hr. Risgaard Knudsen sikkert. Det er en god lov.

Nu siger man, at der gælder tilsvarende ordninger i EEC, og derfor kan denne lov, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, ikke opretholdes. Jeg er altså noget tvivlende over for, om de forhold, man har i fællesmarkedet med hensyn til mindstepriser, er lige så gode som dem, vi har. Så vidt jeg kan skønne, er de dårligere.

[Vivike.]

Socialistisk folkeparti er ikke velvilligt indstillet over for at ophæve lovene, vi kan ikke medvirke til det, men vi er meget interesseret i at få et udvalgsarbejde, for igen- nem det kan vi måske få noget mere og noget mere konkret at vide om, hvilken fiske- rিপolitik man har inden for fællesmarkedet, og hvordan den virker. Derfor er jeg altså tilhænger af et udvalgsarbejde.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke for den velvillige indstilling, der stort set har været til lovforslagene. Der er en del af spørgsmålene, der er nogenlunde ens. Der er nogle, der er mere uens, og dem vil jeg gerne lige sige lidt om først.

Der bliver spurgt, om en producentforening dækker, hvis man fanger en bestemt fiskeart, fra land til land. Producentforeningerne, så vidt jeg forstår det, dækker geografiske områder på national basis.

Hr. Erik Hansen spurgte, om jeg har i tankerne at bruge fondsmidlerne til ophugning af gamle fiskerkuttere. Det kan jeg ganske kort svare nej til.

Vi har i øjeblikket en aftale med Norge og Sverige, der drejer sig om Kattegat- og Skagerrakfarvandene. Jeg ser ingen grund til, at denne aftale skulle blive ændret ved vores indtræden i fællesmarkedet.

En del af de spørgsmål, der er stillet, særlig af hr. Risgaard Knudsen, var det måske mere naturligt at behandle, når lovforslag, der skal afløse disse to lovforslag, kommer til behandling. De efterfølges jo af forslag til en bemyndigelseslov, der skal dække de opgaver, de to love har dækket hidtil. Jeg skal gerne forsøge at svare på nogle af spørgsmålene på nuværende tidspunkt.

Det er rigtigt, som hr. Risgaard Knudsen sagde, at der står i lovens § 6, at fondets midler kan bruges til forskellige formål, til fiskernes uddannelse, til afsætning af fisk og flere andre formål. Nu er det jo slet ikke sikkert, at de puljer vil blive ophævet. For en forudsætning for styring af fiskeriet efter vores indtræden i EF er jo, at man opretter producentorganisationer, og så vidt det er os bekendt i fiskeriministeriet, har man i alle de lande, der på nuværende tidspunkt er indtrådt i fællesmarkedet, og som havde puljer af lignende art, ladet disse puljer glide over som startpuljer i de efterfølgende

producentorganisationer. Det kan selvfølgelig kræve en vis fordelingsteknik, men det er altså ikke sikkert, at puljerne som sådanne skal ophæves. De kan udmærket tænkes overført som startkapital til de kommende producentorganisationer.

Dernæst er der spørgsmålet om eksporten til tredjelande. Den danske fiskeeksport fordeler sig i øjeblikket sådan, at vi sælger 60 pct. til de lande, der må forventes at blive medlemmer af fællesmarkedet. Vi sælger 25 pct. til lande, som er medlemmer af EFTA, men som ikke søger optagelse, det er væsentligst Sverige og Schweiz. Så er der altså 15 pct. tilbage til øvrige lande. Det er svært på nuværende tidspunkt at sige, hvordan det vil gå med den handel fremover. At der kan blive visse forrykninger i den er klart. Jeg vil i øvrigt sige, at det er i og for sig op til de forskellige tredjelande selv at bestemme, hvilke hindringer de vil lægge i vejen for fiskeriekспорт fra fællesmarkedslandene og dermed også eventuelt Danmark i fremtiden, og derfor kan man ikke give noget helt klart billede af det. Vi har en relativt stor eksport til USA. I 1971 nåede man op på 160 mill. kr. Opretholdelsen af den ret store eksport til USA vil jo nok afhænge i nogen grad af de forhandlinger, der for tiden føres imellem fællesmarkedet og USA.

Det er altså svært at sige noget helt konkret om denne eksport, men jeg vil bare gøre opmærksom på én ting — og jeg tror i og for sig, det forhold nok vil holde 1972 ud og måske oven i købet også i kommende år på grund af mange forskellige forhold — at det er i og for sig hverken for dansk fiskeri eller for dansk fiskeriindustri noget problem i dag at sælge sine varer. Problemet i dag består i virkeligheden mere i at skaffe råstoffer både til den rene fiskeeksport og til fiskeindustrieksporten, så jeg tror altså ikke, at der vil opstå nogen virkelig alvorlige problemer for dansk fiskeriekспорт.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør

[Første næstformand.]
indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg A. sp. 1725, fremsættelsen i tidenden sp. 2307).

Lovforslaget sattes til behandling.

Erling Olsen: Dette forslag hører til i småtingsafdelingen. Den lov, vi skal ophæve, fordi den strider imod EF's regler, kom i 1930'erne, fordi kronen dengang var blevet devalueret så kraftigt, at kreditforeningerne kunne risikere at få visse tab, når de skulle indløse deres dobbeltmøntede obligationer, og derfor forbød man udførsel af disse dobbeltmøntede obligationer og pålagde danskere at indløse dem i kroner. I dag ligger kurserne således, at der ikke er nogen fordel forbundet med at forlange dem indløst i andet end kroner. Det drejer sig nominelt om meget små beløb, ca. 8 millioner kr. cirkulerer, heraf 4½ million kr. i Danmark, så der skulle ikke være nogen væsentlige problemer i forbindelse med ophævelsen af denne gamle lov.

Knud Thomsen: Efter den gribende tale, hr. Erling Olsen har holdt om dette lovforslag, der jo, som han siger, ganske hører hjemme i småtingsafdelingen, vil det ikke være mig muligt at sige andet, end at det konservative folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget. Dets følger er i enhver henseende til at overse. Samtidig bliver forbudet mod udstedelse af dobbeltmøntede eller flermøntede obligationer bestående, medmindre boligministeren skulle se sig foranlediget til at fravige dette. Jeg tror, boligministerens behov i denne henseende vil blive meget ringe, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet.

Nyboe Andersen: Også venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Niels Helveg Petersen: Jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig lovforslaget.

Poul Dam: Dette er naturligvis en lille sag, og man kan mene, at denne lov fra 1934 ikke har nogen praktisk betydning i vore dage, så man kan roligt ophæve den. Det er imidlertid en af de mange små ting, som følger af den indlemmelse i de europæiske fællesskaber, som tilstræbes fra visse sider, og man kan vel nok se det som ganske symptomatisk, at den lov, man nu skal afskaffe, er en lov, som er lavet i sin tid for at beskytte dansk økonomi i en ganske bestemt og vanskelig situation — som vi naturligvis ikke håber at komme til at stå i igen — hvor man altså valgte en bestemt løsning af hensyn til den danske økonomis sundhed.

Det er et af de mange smukke eksempler på, at man nu, når den danske økonomiske selvstændighed skal forsvinde, også opgiver mulighederne for at øve en direkte politisk indsats, når og hvis Danmark er i økonomiske vanskeligheder. Det er typisk, og vi vil få mange af den slags tilsyneladende små ting, men symptomer på den alvorlige afgørelse, landet står over for.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg kan blot kort takke for den velvillige behandling, denne lille småting har fået.

Knud Thomsen: Jeg vil kun ganske kort sige til hr. Poul Dam, at når han udtaler, at vi i sin tid på grund af omstændighederne i 1934 gennemførte den pågældende lov, der forhindrer udførsel af dobbeltmøntede eller flermøntede obligationer, og når vi har et forbud mod at udstede dem, så synes jeg, hr. Poul Dam skyder spurve med kanoner ved at tillægge de andre partier, der kan gå ind for dette lovforslag, en art reverens for EF-lovgivningen.

Nyboe Andersen: Loven blev vel ikke gennemført i sin tid for at redde den danske økonomis sundhed, men fordi man ved internationale valutakriser og ved restriktioner osv. ødelagde det stabile internationale valutasystem, som vi før i tiden har haft. Jeg tror, at dansk medlemskab af EF vil kunne bringe os stabile valutaforhold igen.